

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ

(αρ. φυλλ. 33)

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ

Ιανουάριος 2012

ΑΕΙΟΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ

Όλοι μας, σχεδόν κολακευόμαστε όταν μάς θεωρούν σπουδαίους και μεγάλους. Μας άρέσουν οι προβολές, οί δόξες και οί τιμές. Μας τρέφει ό έπαινος. Είναι στή φύση μας αυτή ή τροφή. Δημιουργήθηκαμε «έν δόξη και τιμή» (Έβρ. Β΄ 7). Γι' αυτό δέν μπορούμε νά παραγνωρίσουμε τήν ψυχολογική και παιδαγωγική ανάγκη του έπαίνου για τήν προκοπή τής ζωής μας. Τό λάθος άρχίζει άπό τή στιγμή που άναζητούμε τόν ψεύτικο έπαινο. Τήν ψεύτικη δόξα και τιμή. Και μάλιστα, όταν φτάνουμε νά οικειοποιούμαστε τά κατορθώματα των άλλων. Κλέβουμε τισ έπιστημονικές, καλλιτεχνικές, πολιτικές, κοινωνικές, οικονομικές και άλλες έπιτυχίες τους και τισ παρουσιάζουμε για δικές μας. Μπορεί νά πατήσουμε κι' έπί πτωμάτων άκόμη, νά κάψουμε και πόλεις όλόκληρες, άρκει νά δοξαστεί τ' όνομά μας. Άρκει νά γίνουμε προϊστάμενοι, άρχηγοί, στρατηγοί, ύπουργοί, πρωθυπουργοί. Άρκει νά μη μείνουμε στήν άφάνεια. Γι' αυτό δόποτελει φαινόμενο νά βρείς άνθρωπο που ν' άποφεύγει τισ τιμές και τισ κολακίες. Τέτοιο φαινόμενο ύπήρξε ό Πρόδρομος. Όχι μόνο δέν έκλεψε τή δόξα του Χριστού και του

Προφήτη Ηλία, έπειδή ό κόσμος τόν μπέρδευε και με τούς δυό, άλλα και όμολόγησε δημόσια ότι αυτός δέν ήταν ίκανός ούτε τά κορδόνια των σανδαλιών Του Χριστού νά λύσει. Του άρκοϋσε ότι ήταν πρόδρομος του Χριστού. Τόν γέμιζε αυτή ή άποστολή του. Είναι σπουδαίο πράγμα νά γεμίξεις άπό τήν όποιαδήποτε σωστή άποστολή σου και νά μήν τραβάς πέρα άπό τά σύνορά σου. Όποιος βγαίνει άπό τά μέτρα του και φαντάζεται πώς άξίζει πιό πολλά, δέν πετυχαίνει τίποτ' άλλο παρ ά νά γελοιοποιείται φοβερά. Όλοι μας έχουμε κάποιο ρόλο στή ζωή. Όταν τόν παίζουμε σωστά, τότε πετυχαίνουμε στήν άποστολή μας και δοξαζόμαστε αληθινά. Έμεις όμως δυστυχώς, έπειδή τισ περισσότερες φορές δέν παίζουμε σωστά τό ρόλο μας, λιγουρευόμαστε τόν ψεύτικο έπαινο. Γινόμαστε ζητιάνοι γι' αυτόν. Βγάζουμε «δίσκο» για

νά τόν εισπράξουμε. Η γύμνια μας μάς κάνει νά ζηλεύουμε, νά ζητιανεύουμε και νά κλέβουμε τήν δόξα των άλλων. Όποιος όμως είναι αληθινός, όποιος έχει έσωτερικό περιεχόμενο, όποιος έχει άυτόγνωσία, ποτέ του δέν καυχιέται...

(Συνέχεια στήν 5^η σελίδα)

Πρὶν ἀπὸ πολλὰ χρόνια, σὲ κάποιο χωριὸ ἔγινε ἓνας φόνος, γιὰ πολιτικούς μᾶλλον λόγους καὶ ἐξαιτίας τοῦ μεγάλου φανατισμοῦ, ποὺ ἐπικρατοῦσε ἐκεῖνη τὴν ἐποχὴ. Κατηγορήθηκε, λοιπόν, κάποιος χωριανός, ὁ Γεώργιος Χ. καὶ μὲ τὶς μαρτυρίες πέντε συγχωριανῶν του δικάστηκε καὶ καταδικάστηκε σὲ 30 χρόνια φυλάκιση. Ὁ κατηγορούμενος, ὅμως, ἰσχυρίζετο συνεχῶς ὅτι ἦτο ἀθῶος... Κλείσθηκε σὲ ἀγροτικὲς φυλακὲς, ἀλλὰ μέρα νύχτα διαλαλοῦσε καὶ μονολογοῦσε ὅτι ἦτο ἀθῶος. Σ' αὐτὲς τὶς φυλακὲς πῆγαινε μιά φορὰ τὸν μῆνα ἓνας εὐλαβέστατος ἱερεὺς καὶ λειτουργοῦσε στὸ ἐκκλησιάκι ποὺ ὑπῆρχε καὶ κατόπιν ἐδέχετο γιὰ Ἐξομολόγησι ὅσους ἐκ τῶν φυλακισμένων τὸ ἐπιθυμοῦσαν. Ὑστερα ἀπὸ 5-6 μῆνες, πῆγε καὶ ὁ ἐν λόγῳ χωριανὸς στὸ εὐλαβὴ ἐκείνον ἱερέα καὶ ἐξομολόγο, καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἁγίου Θεοῦ καὶ μπροστὰ στὸ πετραεῖλι τοῦ Πνευματικοῦ βεβαίωσε μὲ ὄρκους ὅτι ἦταν ἀθῶος. Ἀπὸ τότε ποὺ ἐξομολογήθηκε μέσα στὶς φυλακὲς ὁ Γεώργιος ἄλλαξε τελείως διαγωγὴ καὶ ἔγινε ἄνθρωπος τῆς προσευχῆς καὶ τῆς μελέτης τοῦ Εὐαγγελίου, ποὺ τοῦ δώρησε ἐκεῖνος ὁ καλὸς ἱερεὺς. Μέσα σ' ἓναν χρόνον ἀλλοιώθηκε τόσο πολὺ, ποὺ ὅλοι οἱ συγκατατούμενοί του καὶ βαρυνιοῖτες ἄρχισαν νὰ τὸν σέβωνται καὶ νὰ τοῦ φέρονται φιλικά. Καὶ μὲ τὴν Χάρι καὶ τὸ φωτισμὸ τοῦ Θεοῦ γρήγορα πείσθηκε ὁ εὐλαβὴς ἱερεὺς γιὰ τὴν ἀθωότητά του, ὥστε τοῦ ἐπέτρεπε νὰ κοινωνεὶ κάθε φορὰ ποὺ λειτουργοῦσε στὶς φυλακὲς. Ὁ ἱερεὺς προσπάθησε κάτι νὰ κάμη μεσω κάποιου δικηγόρου, ἀλλὰ οἱ μάρτυρες ἦσαν ἀπολύτως κατηγορηματικοί, γιὰ ἃ ἦσαν δῆθεν παρόντες στὸν φόνο. Παρὰ ταῦτα ὁ Ἐξομολόγος πίστευε ὅτι ὄντως ἦτο ἀθῶος καὶ θύμα σκευωρίας.

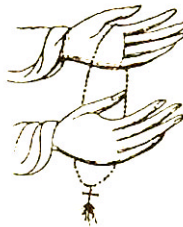

Ὁ Γ. ὄχι μόνον προσήχητο μὲ τὸ Ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ποὺ τὸ ἔμαθε ἀπὸ τὸ βιβλίον «Οἱ περὶπέτειες ἐνὸς προσκυνητοῦ», ἀλλὰ μελετοῦσε τὸ Εὐαγγέλιον καὶ κοινοῦσε τῶν ἀχράντων Μυστηρίων, σκορπώντας σὲ ὅλους τοὺς συγκατατούμενους του πολλὴ καλωσύνη. Συγχωροῦσε μὲ ὅλη του τὴν καρδιά καὶ τοὺς κατηγοροῦς του καὶ αὐτὸν ἀκόμα τὸν ἄγνωστο φονιά. «Δὲν φταῖνε, οἱ καημένοι, ἔλεγε. Φταῖνε τὸ πολιτικὸ καὶ ἰδεολογικὸ πάθος, φταῖνε καὶ ὁ διάβολος ποὺ τοὺς σκοτείνιασε τὸ μυαλὸ καὶ ἔτσι κρῦψανε τὴν ἀλήθεια. Θεέ μου, συγχώρεσέ τους καὶ ἀπὸ ἴμενα νὰ ἴαι συγχωρεμένοι καὶ χάρισέ τους πλούτη καὶ ἀγαθὰ πολλά, ἀλλὰ χάρισέ τους προπαντῶς καὶ ἰδιαίτερος φωτισμὸ καὶ υγεία». Ἔτσι πέρασαν 19 χρόνια. Κατόπιν λόγῳ τῆς καλῆς καὶ ἀρίστης διαγωγῆς καὶ ἐπειδὴ ἔκανε καὶ στὶς τότε ἀγροτικὲς φυλακὲς, ὅπου ἐμειώνετο ἡ ποινὴ, ἀποφυλακίσθηκε. Ἦτο πλέον 50 ἐτῶν. Στὸ χωριὸ ὅμως δὲν ἔγινε δεκτός, ἐπειδὴ τὸν πίστευαν ὅλοι γιὰ φονιά καὶ κυρίως οἱ συγγενεῖς τοῦ φονευμένου. Ἔτσι, μετακόμισε σὲ μιὰ γειτονικὴ πόλη καὶ ἔκαμε τὸν ἐργάτη, τὸν οἰκοδόμο καὶ κυρίως τὸν μαραγκό, δουλειὰ ποὺ τὴν ἔμαθε στὴν φυλακὴ. Ἡ ζωὴ του ἐξακολουθοῦσε ὅμως νὰ εἶναι ζωὴ ἐνὸς ἀληθινοῦ χριστιανοῦ, μὲ τὴν ἀκριβὴ συμμετοχὴ στὰ Μυστήρια, μὲ τὴ σωστὴ τήρησι τῶν εὐαγγελικῶν ἐντολῶν καὶ ἰδιαίτερος μὲ τὴν προσευχὴ. Ἡ προσευχὴ ἦταν τὸ ὄξυγόνο τῆς ζωῆς του. Ἡ Εὐχὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἦσαν γι' αὐτὸν «ἄρτος ζωῆς» καὶ «ῥῆμα ζωῆς». Μία κοπέλα 42 ἐτῶν, θεολόγος σὲ κάποιο Γυμνάσιον τῆς περιοχῆς, πληροφορορήθηκε ἀπὸ τὸν Πνευματικὸν τῶν φυλακῶν, ποὺ ἦτο καὶ δικὸς τῆς Πνευματικῆς, τὰ πάντα γιὰ τὸ Γεώργιο Χ. καὶ

ιδιαιτέρως για τὸ πόσο ἦτο ἀφοσιωμένος στὸν Χριστὸ καὶ στὴν Ἐκκλησία Του. Πῆγε, τὸν βρῆκε καὶ κατόπιν τὸν ζήτησε ἢ ἴδια σὲ γάμο. Ἀπὸ τὸν εὐλογημένο αὐτὸ γάμο προήλθαν δυὸ παιδιά, ὑγιέστατα. Ὑστερα ἀπὸ μερικὰ χρόνια, στὸ χωριὸ πὸ ἐγίνε ὁ φόνος, κάποιος ἀρρώστησε βαριά μὲ ἀνεξήγητους φοβεροὺς πόνους σὲ ὅλο του τὸ σῶμα. Ἡ ἐπιστῆμη μὲ τοὺς γιατροὺς καὶ τὶς κλινικὲς ἐξετάσεις, πὸ ἦσαν προηγμένες, στάθηκαν ἀδύνατον νὰ τὸν βοηθήσουν, οὔτε κὰν τὴν αἰτία δὲν μπόρεσαν νὰ ἐντοπίσουν. Ἔτσι, μιὰ βραδυὰ στὸ σπίτι του, ἀφοῦ ἐπέστρεψε ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖο, σ' αὐτὴν τὴν φοβερὴ κατάστασι, ἄρχισε νὰ κραυγάζει μέσα στοὺς φοβεροὺς του πόνους, ὅτι αὐτὸς ἦτο ὁ φονιάς καὶ μὲ τοὺς 4 ψευδομάρτυρες, τοὺς ὁποίους ἐξηγόρασε μὲ μεγάλα χρηματικὰ ποσὰ κατηγόρησαν τὸν Γεώργιο Χ. πὸ συμπτωματικὰ περνοῦσε ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ σταυροδρόμι, τὴν ὥρα πὸ ἐγίνε ὁ φόνος. Φώναξαν τὸν ἀστυνόμο τοῦ χωριοῦ, ὑπέγραψε τὴν ὁμολογία του, κατονομάζοντας καὶ τοὺς 4 ψευδομάρτυρες καὶ συνεργούς του. Ποιὰ νομικὴ διαδικασία ἀκολούθησε μετὰ δὲν γνωρίζω.

Ἡ ὁμολογία του ὅμως ἔκανε κρότο στὸ χωριό, προκαλώντας σύγχυσι, ταραχὲς καὶ πολλὲς κατάρες, οἱ ὁποῖες βάραιναν τὸν φονιά. Παρὰ ταῦτα, ἡ ψυχὴ τοῦ φονιά δὲν ἔφευγε. Κι' αὐτὸς ἐξακολουθοῦσε νὰ σιροῖ καὶ νὰ κραυγάζει. Ὁ Γεώργιος Χ., ὅπως ἦτο ἐπόμενον, τὸ ἔμαθε. Δὲν κίνησε ὅμως καμμιά διαδικασία γιὰ τὴν ἀποκατάστασι τῆς τιμῆς του μὲ ἀναθεώρησι τῆς δίκης, μὲ μηνύσεις κατὰ τῶν ἐνόχων καὶ ἄλλων ἐνδίκων νομίμων μέσων. Ἀλλὰ τί ἔκανε; Πῆγε στὸ σπίτι τοῦ φονιά. Οἱ πάντες πάγωσαν. Οἱ περισσότεροι χωρικοί, ὅταν τὸν εἶδαν νὰ περνάει μέσα ἀπὸ τὸ χωριό, ἀπὸ τὴν ντροπὴ τοὺς κρύφθηκαν. Πάγωσε καὶ ὁ φονιάς ὅταν τὸν ἀντίκρισε, καὶ μὲ γουρλωμένα τὰ μάτια ἀπὸ τὴν ἐκπληξι καὶ τὴν φρίκη τὸν ἄκουσε νὰ τοῦ λέει: «Πέτρο, σὲ συγχωρῶ

μὲ ὅλη μου τὴν καρδιά. Καὶ σ' εὐχαριστῶ, γιατί ἦσουν ἡ αἰτία νὰ γνωρίσω τὸν Χριστὸ μὲ τὴν Ἐκκλησία Του καὶ τὰ Ἅγια Μυστήρια τῆς. Εὐχομαι νὰ Τὸν γνωρίσεις κι' ἐσύ, μὲ μετάνοια καὶ προσευχή». Τὸν ἀγκάλιασε, τὸν φίλησε καὶ ἔφυγε, ἐνῶ κάποια δάκρυα κρυφὰ ἔτρεχαν ἀπὸ τὰ μάτια του. Ὁ θρίαμβος τῆς δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ ἦλθε, ὕστερα ἀπὸ 35 χρόνια. Ἀλλὰ ὑπῆρξε καὶ θρίαμβος τῆς ἐμπιστοσύνης, τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀδιαλείπτου προσευχῆς τοῦ ἀδικημένου Γεωργίου Χ. στὴν Πρόνοια τοῦ Θεοῦ. Καὶ ταυτόχρονα στέφανος δόξης στὴν ὑπομονὴ καὶ μακροθυμία, πὸ ἔδειξε τόσα χρόνια. Εὐλογήθηκε ἡ μετέπειτα ζωὴ του, ὅπως προείπαμε, μ' ἕναν χριστιανικὸ γάμο καὶ μὲ οἰκογένεια πὸ ἦτο «κατ' οἶκον ἐκκλησία» καὶ μὲ δυὸ τρισευλογημένα παιδιά. Καὶ μάλιστα, μετὰ τὴν ὀλοκάρδια συγχώρησι

πὸ ἔδωσε καὶ τὴν ἀγάπη πὸ ἔδειξε πρὸς ὅλους, πολλαπλασιάσθηκε ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ στὸ σπιτικό του. Εἶχε τὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ πάνω του, τὴν εὐλογία τῆς Παναγίας, τὴν προστασία τῶν Ἁγίων καὶ τὴν συμπαράστασι τῶν Ἀγγέλων. Ἐκοιμήθη ὁσιακῶς σὲ ἡλικία

80 ἐτῶν, τὸ 1999. Παρὼν στὴν κοίμησί του ἦτο καὶ ὁ ἐνεννηντάχρονος ἱερεὺς τῶν φυλακῶν, πὸν διηγήθηκε αὐτὸ τὸ γεγονός καὶ διαβεβαίωσε ὅτι λίγο πρὶν τὸ τέλος τοῦ Γεωργίου Χ. Ἄγγελοι καὶ Ἀρχάγγελοι πλημμύρισαν τὸ δωμάτιό του, τοὺς ὁποίους ἐβλεπε ὄχι μόνον ὁ ψυχορραγῶν μὲ τὰ μάτια του, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐν λόγῳ ἱερεὺς. Αὐτοὶ καὶ παρέλαβαν τὴν ψυχὴ του, μετὰ τὸ τελευταῖο σημεῖον τοῦ σταυροῦ πὸ ἔκανε ὁ Γεώργιος Χ., λέγοντας «Ἀγγελέ μου. Ἄγγελέ μου... δὲν τὴν ἀξίζω αὐτὴν τὴν τιμῆ...». Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη. Ὁ ἄνθρωπος αὐτός, παρ' ὅλο πὸ ἦταν ἕγγαμος καὶ ζοῦσε μέσα στὸν σημερινὸ κόσμον, μετὰ τὴν τεράστια καὶ ἀδίκη δοκιμασία καὶ ταλαιπωρία τοῦ αἰὶν φυλακῆ, μαζὶ μὲ βαρυνοινίτες, εἶχε καρποὺς τῆς Εὐχῆς, τῆς Θείας Κοινωνίας καὶ τῆς Εὐαγγελι-

κῆς ζωῆς. Ἡ ἔγγαμη ζωὴ του δὲν τὸν ἐμπόδισε νὰ λέγει μέρα - νύχτα τὴν Εὐχὴ «Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ἐλέησον μέ».

ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΚΑΙ ΟΙ ΑΡΧΟΝΤΕΣ

Ἡ ἱστορία τῆς Ἑλλάδος μᾶς διδάσκει ἀπὸ τὰ ἀρχαία χρόνια ὅτι ἡ ζημία καὶ ἡ καταστροφή τῆς Ἑλλάδος ἦσαν ἀνέκαθεν οἱ Ἕλληνες πολιτικοί. Ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τοῦ Μιλτιάδου 500 π.χ. μέχρι καὶ τὸ 350 π.χ. παρατηροῦμεν ὅτι ἐξαιτίας τοῦ σαθροῦ πολιτικοῦ συστήματος μεγάλοι προσωπικότητες παγκόσμιου κύρους διεσώθησαν ἢ ἀπέθανον μὲ φρικτὸν τρόπον. Ἄλλοι εἰς τὴν ἔξοριαν, ὅπως ὁ Μιλτιάδης, ὁ Πυθαγόρας, ὁ Ἄριστειδης, ὁ Θεμιστοκλῆς, ὁ Πλάτων. Ἄλλοι ἐσυκοφαντήθησαν, ὅπως ὁ Περικλῆς, ἄλλοι εἰς τὴν φυλακὴν, ἄλλοι μὲ κώνειον, ὅπως ὁ Σωκράτης καὶ ὁ Δημοσθένης καὶ ἄλλοι ἀπὸ πείνα, ὅπως ὁ Ἀριστοφάνης. Ποιὰ ἦταν ἡ αἰτία. Συκοφαντία, διχόνοια, φθόνος, μίσος, ἀντιζηλία, ἐκδικητικότης μέχρι θανάτου. Παρ' ὅ,τι αὐτὰ τὰ πρόσφατα μὲ τὰ φωτεινὰ μυαλὰ προσέφερον τόσα πολλὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὅμως ἡ ἐμπάθεια τῶν πολιτικῶν τοὺς ὠδήγησεν εἰς ἄσχημον τέλος. Αὐτὰ ὅμως συνέβησαν καὶ κατὰ τὰ χίλια χρόνια τοῦ Βυζαντίου, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰ 400 χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας, ἀκόμη καὶ σήμερον. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἱστορία εἶναι γεμάτη ἀπὸ τέτοια γεγονότα. Σκληροκάρδιοι πολιτικοί, ἀρχηγοί, αὐτοκράτορες, πρωθυπουργοὶ ἐβασάνισαν τὸν ἑλληνικὸν λαόν. Ὅμως ὁ Ἅγιος Ἀναστάσιος ὁ Σιναίτης λέγει ὅτι δὲν πταίουν μόνον οἱ ἄρχοντες ἀλλὰ καὶ ὁ λαὸς καὶ ἀναφέρει τὸν προφήτη Ἰερεμία πού λέγει (γ' 15) **«Θὰ σὰς δώσω ἄρχοντας συμφώνως πρὸς τὰς καρδίας σας».** Ἡ ὅπως λέγει ὁ λαὸς μας «κατὰ τὸν λαὸν καὶ οἱ ἄρχοντες».

ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ

Εἰς τὴν βουλὴν τῶν Ἑλλήνων συζητήθηκε ἓνα «σοβαρώτατον» θέμα. Ἡ κακοποίησις τῶν οἰκιακῶν ζώων (σκυ-

λιῶν, γατιῶν κ.ἄ.). Βουλευτὲς ἐπρότειναν νὰ θεωρεῖται κακούργημα αὐτὴ ἡ κακοποίησις, νὰ ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς παραβάτας ποινὴ 5 ἐτῶν καὶ πρόστιμον 30.000 εὐρώ. Θὰ ἐνόμιζε κανεὶς ὅτι ἐφθάσαμε εἰς τὰ ὑψηλότερα ἐπίπεδα πολιτισμοῦ ἀκούοντας τοὺς Βουλευτὲς νὰ ὀμιλοῦν μὲ τόση ἀγάπη καὶ ἐνδιαφέρον γιὰ τὰ οἰκιακὰ ζῶα. Ὡ τῆς ὑποκρισίας τῶν Ἑλλήνων πολιτικῶν! Αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἐψήφισαν καὶ διατηροῦν ἀκόμη τὸν παιδοκτόνον νόμον τῆς ἐλευθερίας τῶν ἀμβλώσεων. Μὲ χρήματα δικὰ μας καὶ εἰς κρατικὰ νοσοκομεῖα, γιатροὶ καὶ «γονεῖς» δολοφονοῦν τὴν ἀγέννητον ζῶην καὶ στέλνουν εἰς τοὺς ὑπονόμους πάνω ἀπὸ τριακόσιες χιλιάδες (300.000) Ἑλληνόπουλα κάθε χρόνο. Καὶ τώρα τοὺς ἔπιασε ὁ πόνος, διὰ τὴν κακοποίησιν τῶν οἰκιακῶν ζώων! Τί εὐγένεια αἰσθημάτων! Τί πολιτιστικὴ ἀνωτερότης! Ἐμεῖς ἐρωτοῦμε: Ἄν ἡ κακοποίησις τῶν ζώων εἶναι κακούργημα, τότε πῶς χαρακτηρίζεται ἡ συνεχὴς καὶ βάνουσι κακοποίησις τοῦ ἀνέργου, τοῦ φτωχοῦ, τοῦ πολυτέκνου, τοῦ ἠλικιωμένου συνταξιούχου; Ἡ ἄγρια καὶ ἀνάληπτη φορολογία ποὺ ἐπιβάλλουν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι βουλευτὲς (προκειμένου νὰ ἐξυπηρετήσουν ξένα ἢ ἰδιοτελῆ συμφέροντα) ἢ ὅποια ὀδηγεῖ στὴν ἐξαθλίωσι, στὸ μαρασμό, τὴν καταστροφὴ καὶ συχνὰ στὴν αὐτοκτονία πολλοὺς ἀπὸ τοὺς συνανθρώπους μας, πῶς χαρακτηρίζεται;

«Η ΑΓΑΠΗ» ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΙΩΝ

«Πετᾶξτε τοὺς Ἕλληνες στὴν θάλασσα γιὰ νὰ γλιτώσετε μὲ δαύτους μιὰ καὶ γιὰ πάντα. Αὐτὴ εἶναι ἡ φράσις ποὺ ἐξέφραζαν κάποιοι ἀξιωματοῦχοι Γερμανοὶ καὶ Γάλλοι κατὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν τὸ 1922. Ἦταν καὶ εἶναι τόσο μεγάλη ἡ «ἀγάπη» τῶν Εὐρωπαίων «φίλων μας» Γερμανῶν, Ἀγγλων, Γάλλων κ.λ.π. ποῦ ἔκοβαν καὶ τὰ χέρια τῶν Ἑλλήνων, διὰ νὰ μὴν μποροῦν νὰ πιασθοῦν ἀπὸ τὰ καράβια καὶ νὰ γλιτώσουν. Ἡ Ἱστορία μὰ λέγει ὅτι ἀνέκαθεν οἱ Εὐρωπαῖοι ἐπολέμουν τὴν Ἑλλάδα μὲ ὅποια μέσα διέθετον. Τώρα

τί κάνουν; Το ίδιο δὲν κάνουν; Θέλουν νὰ μᾶς ἐξαγοράσουν, νὰ μᾶς καθυποτάξουν οἰκονομικᾶ καὶ νὰ μᾶς ἀφανίσουν. Ἄλλωστε, εἶναι οἱ ἀπόγονοι τῶν σταυροφόρων καὶ τῶν ἀποικιοκρατῶν. Ὁμως «Ζεῖ Κύριος ὁ Θεός». Οἱ Ἕλληνες πρέπει νὰ μείνωμεν πιστοὶ εἰς τὸν Θεόν, εἰς τὴν Παναγίαν μας καὶ εἰς τοὺς Ἁγίους μας, ποὺ τόσο πολλοὶ ὑπάρχουν εἰς τὴν πατρίδα μας καὶ τόσα θαύματα ἔχουν κάνει καὶ κάνουν καὶ τόσες φορὲς ἔχουν σώσει τὴν Ἑλλάδα μας ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς της. Μὴ λησιμονοῦμεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ὀνομάζεται ἡ χώρα τῶν Ἁγίων. Οὐδέποτε οἱ Ἕλληνες ἐφοβήθησαν τοὺς ἐχθροὺς. Τὸ μόνο ποὺ πρέπει νὰ φοβηθοῦμε εἶναι ἡ ἀμαρτία καὶ ἡ ἔλλειψις μετανοίας.

ΑΞΙΟΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ (Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1^η σελίδα)

Δὲν νοιάζεται γιὰ ψευτοδόξες. Ἀηδιάζει μὲ τέτοιες ψευτοδιεξόδους. Τὸν γεμίζει ἡ ἀληθινότητά του. Κι' ὅταν ἀκόμη διαθέτει κάποια ἔκτακτα προσόντα δὲν κομπάζει. Ξέρει πῶς εἶναι ὁ ἄνθρωπος «ἄνωθεν ἐκ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων». Εἶναι μεγάλο πρᾶγμα νὰ ξέρει ὁ ἄνθρωπος τί εἶναι καὶ τί δὲν εἶναι. Τί θέλει καὶ τί δὲν θέλει. Τί ξέρει καὶ τί δὲν ξέρει. Μὲ δυὸ λόγια, νὰ ξέρει τὸ ρόλο του, νὰ ἔχει τὸ «Γνώθι σ'αυτόν». Τότε δὲν θὰ λαθεῖ ποτέ. Ἐχει τὴν ἀλήθεια μὲ τὸ μέρος του. Τότε ἔχει πάντα μαζί του, τὴν ἀληθινὴ δόξα καὶ τιμὴ, ποὺ τὸν φτερώνει στὴ ζωὴ του. Εἶναι ἡ δόξα ποὺ μ' αὐτὴ ποὺ στεφάνωσε ὁ Δημιουργὸς του. Καὶ κάτι ἀκόμη πολὺ μεγάλο. Ὅποιοι ἀναγνωρίζει τὸ μεγαλεῖο τῶν ἄλλων γίνεται πῖδὸς μεγάλος. Μιμεῖται τὸν Πρόδρομο τοῦ Χριστοῦ. Γίνεται κι' αὐτὸς ἕνας πρόδρομος τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἀρετῆς. Γίνεται ἅγιος. Naί, τὸ νὰ ἀναγνωρίζεις ἀληθινὰ τὴν ἀξία τῶν ἄλλων εἶναι ἀρετὴ. Εἶναι ἀγιότητα.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΣΕ ΦΥΛΑΚΗ **ΑΡΙΣΤΕΥΣΑΝ ΣΕ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ**

Πῆραν πρωτιὰ ἀνάμεσα σὲ ἑξὶ ἑκατομύρια συμμετέχοντες. Κρατοῦμενοι μα-

θητὲς τοῦ Γυμνασίου, ποὺ λειτουργεῖ μέσα στὶς φυλακὲς Διαβατῶν Θεσσαλονίκης, ἀρίστευσαν (συγκέντρωσαν Βαθμολογία πάνω ἀπὸ 85%) σὲ παγκόσμιο μαθητικὸ διαγωνισμό. Σ' αὐτὸ τὸν διαγωνισμό ἔλαβαν μέρος συνολικὰ 43 χώρες καὶ συμμετείχαν ἑξὶ ἑκατομμύρια μαθητὲς ἀπὸ ὅλο τὸν κόσμο. Πρόκειται γιὰ τὸν ἐκπαιδευτικὸ διαγωνισμὸ ποὺ ξεκίνησε τὸ 1993 ὁ ὀργανισμὸς Κανγκουρὸ χωρὶς Σύνορα! Ἡ Γυμνασιάρχης καὶ Μαθηματικὸς τους Φιλῶ Μαρινιπούλου δήλωσε: «Ἡ ἐπιτυχία αὐτὴ τοὺς ἀνέβασε τὴν ψυχολογία, ἐνῶ αἰσθάνονται ἰσότιμα μέλη τῆς κοινωνίας. Νιώθουν δηλαδὴ ὅτι δὲν ὑστεροῦν σὲ τίποτα, διότι ἀνταγωνίζονται ἐπάξια ἄλλους μαθητὲς ποὺ ζοῦν ἔξω ἐλεύθερα. Παράλληλα, ἀπὸ αὐτὴ τὴ δημιουργικὴ ἐκπαιδευτικὴ διαδικασία ἐνισχύθηκε ἡ ὁμαδικότητα καὶ τὸ δέσιμο μεταξὺ τους».

ΕΝΑ ΚΑΙΝΟΥΡΙΟ, ΕΞΑΙΡΕΤΟ **ΒΙΒΛΙΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΑΣ** **ΤΟΝ ΜΑΡΑΘΩΝΑ**

Μετὰ ἀπὸ χρόνια ἔρευνας καὶ προετοιμασίας κυκλοφόρησε ἕνα νέο, καλαίσθητο καὶ ἐμπεριστατωμένο βιβλίο γιὰ τὴν ἱστορία καὶ λαογραφία τοῦ τόπου μας. Ἡ συγγραφεὺς Κυριακὴ Ρούσσου - Μπού-

σουλα εἶναι δασκάλα. Γεννήθηκε στὸ Ἄνω Σούλι Μαραθῶνος. Ἀποφοίτησε ἀπὸ τὴ Μαράσλειο Παιδαγωγικὴ Ἀκαδημία καὶ ὑπηρέτησε στὴν ἐκπαίδευση τριάντα πέντε χρόνια. Ἐχει συγγράψει πολλὰ βιβλία. Εἶναι μέλος τοῦ Σωματείου Διεθνῶν Σχέσεων καὶ Πολιτιστικῶν Ἀνταλλαγῶν Καλύμνου - Ἀθήνας καὶ διδάσκει ἑλληνικὴ γλῶσσα στοὺς φοιτητὲς τοῦ προγράμματός του. Τὸ βιβλίο μπορεῖτε νὰ προμηθευτεῖτε ἀπὸ τὴν Ἀδελφότητα Ἁγίου Ραφαὴλ ἢ ἀπὸ τὴν συγγραφέα στὸ τηλέφωνο 6945331181.

Πρὶν ἀπὸ πολλὰ χρόνια ζοῦσε σὲ κάποιον χωριὸ ἕνας νέος ποὺ ἀπὸ μικρὸς εἶχε τὸν πόθο νὰ γίνῃ ἀσκητής. Ὑπῆρχαν ὅμως κάποιες δυσκολίες: Ἦτο ἀγαμέμματος, βραδύγλωστος, λίγο βραδύνους καὶ μὲ οἰκογενειακὲς ὑποχρεώσεις. Ὅμως στὴν ἡλικία τῶν 40 περίπου ἐτῶν μπόρεσε νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν κρυφὴ του ἀγία ἐπιθυμία. Ἐφυγε ἀπὸ τὸ χωριὸ του καὶ περιπλανώμενος ἀπὸ τοποῦ εἰς τόπον κατέληξε σ' ἕνα ἐρημονήσι, ὅπου βρῆκε ἕνα γέρο ἀσκητὴ ποὺ τοῦ ἀνέπαυσε τὴν καρδιά καὶ ἔγινε ὑποτακτικὸς του. Μὲ ἐκπληξί λοιπὸν παρατηροῦσε ὅτι: ὅταν προσήχeto ὁ Γέροντάς του ἔλαμπε ὀλόκληρος καὶ ἰδιαιτέρως ὅταν παρακλητικὰ καὶ μετὰ δακρῶν ἔλεγε «Κύριε, ἐλέησον μέ». Ὁ Γέροντας ἦταν γεμάτος σοφία καὶ οἱ συμβουλές του ἦσαν πολύτιμες καὶ ὄλη του ἡ πνευματικὴ προσπάθεια συγκεντρώνετο στὸ πῶς νὰ μάθῃ νὰ προσεύχεται καὶ ὁ ὑποτακτικὸς του μὲ τὸ «Κύριε ἐλέησον μέ». Τὴν τελευταία ἡμέρα τῆς ζωῆς του ὁ Γέροντας ἀσκητῆς χάρισε στὸν ὑποτακτικὸ του τὸ τρίχινο μισοτριμμένο ράσο του, ξάπλωσε κάτω, ἔκανε τὸν σταυρὸ του καὶ λέγοντας τρεῖς φορὲς «Κύριε ἐλέησον μέ», «Κύριε ἐλέησον μέ», «Κύριε ἐλέησον μέ», ἡ ὀσιακὴ του ψυχὴ πέταξε στὸν οὐρανὸ. Μετὰ τὴν κοίμησιν καὶ ταφὴ τοῦ Γέροντός του ὁ ἐν λόγῳ ὑποτακτικὸς ζοῦσε πλέον ὀλομόναχος στὸ ἐρημονήσι ὡς ἀσκητῆς καὶ ἡσυχαστῆς μέσα σὲ μιὰ σπηλιά, ἀκολουθώντας τὸ ἴδιο τυπικὸ προσευχῆς καὶ κανόνων ποὺ παρέλαβε ἀπὸ τὸν Γέροντά του. Ἔτσι πέρασαν 30 ὀλόκληρα χρόνια, χωρὶς νὰ δεῖ ποτέ του ἄνθρωπο. Μὲ τὸ πέρασμα ὅμως τῶν ἐτῶν καὶ μὲ τὴν βραδύγλωσσία καὶ βραδύνοια ποὺ τὸν διέκρινε, μέρδευε τὰ λόγια τῆς Εὐχῆς καὶ προσευχόμενος ἔλεγε «Κύριε, μὴ μὲ ἐλεήσεις». Ἡ καρδιά

του ὅμως ἦτο δοσμένη ὀλόκληρη στὸν Θεό, γι' αὐτὸ καὶ τὰ δάκρυα ἔτρεχαν ἄφθονα ἀπὸ τὰ φροντικά του μάτια, ὅταν μέρα νύκτα προσήχeto μὲ κατάνυξι καὶ συντριβὴ ἐπαναλαμβάνοντας χιλιάδες φορὲς τὸ «Κύριε, μὴ μὲ ἐλεήσεις». Κάποια ἀνοιξιὰτικὴ ἡμέρα ἕνα καράβι ἄραξε κοντὰ στὸ ἐρημονήσι. Ἐνας ἀπὸ τοὺς ἐπιβάτες ἦτο Ἐπίσκοπος τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης καὶ ὁ καπετάνιος γιὰ νὰ τὸν ξεκουράσῃ καὶ νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ τὸν πῆρε μὲ μιὰ βάρκα καὶ πῆγαν στὸ νησὶ γιὰ νὰ περπατήσουν. Ἀντίκρουσαν ἐκεῖ ἕνα μονοπάτι τὸ ὁποῖο ἀκολούθησαν καὶ ἔφθασαν μπροστὰ σὲ μιὰ σπηλιά ὅπου ἀπὸ μέσα ἄκουσαν τὴν πονεμένη προσευχὴ τοῦ ἀσκητοῦ ποὺ ἔλεγε συνεχῶς «Κύριε, μὴ μὲ ἐλεήσεις».

Προχώρησε ὁ Ἐπίσκοπος καὶ εἶδε ἕνα σκελετωμένο γέροντα ἀσκητὴ, μὲ μάτια βαθουλωμένα μέσα στὶς κόγχες τους, νὰ εἶναι γονατισμένος καὶ ὀλόλαμπρος, νὰ προσεύχεται καὶ νὰ κλαίῃ. Ὁ Δεσπότης μὲ πολλὴ συστολὴ προσπάθησε νὰ τοῦ πεῖ ὅτι αὐτὴ ἡ προσευχὴ του

δὲν εἶναι σωστὴ καὶ πρέπει νὰ λέγῃ «Κύριε ἐλέησον μέ». Ταράχθηκε ὁ ἀσκητῆς πιστεύοντας ὅτι 30 χρόνια ἔκανε κακὸ στὴν ψυχὴ του καὶ ξέσπασε σὲ κλάματα ἰκετεύοντας τὸν Ἐπίσκοπο νὰ τὸν μάθῃ νὰ λέγῃ σωστὰ τὴν προσευχὴ. Κι' ἐκεῖνος μὲ δέος προσπάθησε γιὰ ἀρκετὴ ὥρα νὰ τοῦ «στρώσῃ» τὴν γλώσσα στὸ νὰ λέγῃ «Κύριε, ἐλέησον μέ». Φεύγοντας ὁ ἐπίσκοπος τὸν συνώδευσε ὁ ἀσκητῆς μέχρι τὴν ἀκροθαλασσιά, ἐπαναλαμβάνοντας μαζί του τὸ «Κύριε, ἐλέησον μέ», γιὰ νὰ μὴν τὸ ξεχάσῃ. Τὸ καράβι ἔφυγε καὶ ὁ ἀσκητῆς τὸ παρακολουθοῦσε μὲ τὸ βλέμμα του λέγοντας συνεχῶς «Κύριε, ἐλέησον μέ». Δὲν πέρασαν πέντε λεπτὰ καὶ ὁ ἐρημίτης ἔχασε τὸ «Κύριε, ἐλέησον μέ», σάσισε καὶ ζαλίστηκε!! «Καὶ τώρα, τί θὰ γίνω;» καὶ

ξέσπασε σὲ δάκρυα. Στὴν ἀπελπισία του πετάει στὴν θάλασσα τὸ κουρελιασμένο ράσο του καὶ βαδίζει πάνω σ' αὐτὸ πρὸς τὸ καράβι. Φάντασμα, φάντασμα... φώναξαν τρομαγμένοι οἱ ναύτες. Μὲ τὶς φωνὲς ἀνέβηκε ὁ Δεσπότης στὸ κατὰστρωμα καὶ εἶδε τὸν ἀσκητὴ νὰ τοῦ φωνάζει. Τί νὰ λέω; Τί νὰ λέω Δεσπότη μου; Καὶ ἐκεῖνος μὲ συγκίνηση τοῦ ἀπάντησε: «Ὅ,τι ἔλεγες νὰ λὲς παιδί μου. Αὐτὴ εἶναι ἡ καλύτερη προσευχὴ γιὰ τὴν ψυχὴ σου. Συγχώρεσε μὲ καὶ κάνε καὶ γιὰ μένα ἓνα σταυρὸ». Ἡ γλώσσα τῆς καρδιάς τοῦ ἀσκητοῦ μιλοῦσε. Καὶ ὅταν αὐτὴ ὁμιλῆ ὅλες οἱ ἄλλες γλώσσες δὲν ἔχουν καμμιά ἄξια γιὰ τὸν Θεό. «Κύριε, μὴ μὲ ἐλεήσεις» ἔλεγε, μὰ ἡ καρδιά του ποῦ ἦταν ὀλόκληρη δοσμένη στὸν Χριστὸ μιλοῦσε τὴν δική της οὐράνια γλώσσα πρὸς Ἐκεῖνον ποῦ ἦτο ὁ Σωτὴρας τῆς, ἡ Ζωὴ καὶ τὸ Φῶς τῆς.

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΦΟΡΟΚΑΡΤΑ

Τὸ ΙΝ.ΚΑ. (Ἰνστιτοῦτο Καταναλωτῶν Ἑλλάδας) ἔχει δηλώσει μὲ τὸν πῖδ κατηγορηματικὸ τρόπο ὅτι εἶναι ἀντίθετο μὲ τὸ ἠλεκτρονικὸ φακέλωμα καὶ μὲ τὴν «κάρτα τοῦ Πολίτη» (μὲ τὴν ὅποια μορφή καὶ πρόσχημα καὶ ἂν γίνεται προσπάθεια νὰ ἐπιβληθεῖ), γιατί ὁδηγεῖ στὴν κατάργηση τῆς ιδιωτικῆς ζωῆς τοῦ πολίτη καὶ ἐγκυμονεῖ κινδύνους γιὰ τὴν προσωπικὴ του ἐλευθερία, ἀσφάλεια καὶ περιουσία. Γιὰ αὐτοὺς τοὺς λόγους καλεῖ τοὺς πολίτες νὰ μὴν παραλάβουν τὴν «Φοροκάρτα» ἀφοῦ γιὰ μία ἀμφίβολη ἐξυπηρέτηση θὰ ἐκθέσουν τὴν ιδιωτικὴ ζωὴ τους, δημιουργώντας ἔτσι ἄχρηστους κινδύνους. Ἐπιπλέον τὸ κόστος τῆς «Φοροκάρτας» θὰ βγεῖ ἀπὸ τὴ φορολογία τοῦ πολίτη – δηλαδὴ πληρώνουμε τὰ ἐξοδα τοῦ φακελώματός μας. Ἐπίσης καλεῖ τὴν Ἑλληνικὴ πολιτεία: Νὰ καταργήσῃ τὸ τριτοκοσμικὸ μέτρο τῆς συλλογῆς ἀποδείξεων – σὲ ὅποιαδήποτε μορφή. Δὲν εἶναι ὑποχρέωση τῶν καταναλωτῶν νὰ ἀσκοῦν φορολογικὸ ἔλεγχο. Τέλος νὰ σταματήσει ἡ φιλολογία γιὰ τὸν «Διεφθαρμένο Ἑλληνα». Τὸ πρόβλημα τοῦ Ἑλληνικοῦ

Κράτους εἶναι πρόβλημα ἐξόδων καὶ σπατάλης τοῦ δημοσίου χρήματος, καὶ ὄχι πρόβλημα φορολογικῶν ἐσόδων. Δὲν παραλαμβάνουμε – Δὲν χρησιμοποιοῦμε τὴν «Φοροκάρτα». Προστατεύουμε τὴν ιδιωτικὴ μας ζωὴ, ἀσφάλεια, περιουσία. Ἀπαιτοῦμε τὴν κατάργηση τοῦ τριτοκοσμικοῦ μέτρου συλλογῆς ἀποδείξεων. (www.inka.gr/?page_id=427)

Ἡ ΕΥΘΥΝΗ ΜΑΣ

Τὸ Ἅ ἐξάμηνο τοῦ 2011 οἱ αὐτοκτονίες στὴν Ἑλλάδα αὐξήθηκαν κατὰ 40% σὲ σύγκριση μὲ τὸ Ἅ ἐξάμηνο τοῦ 2010 καὶ ἔρχονται πρῶτες σὲ ρυθμὸ αὐξήσεως σ' ὅλη τὴν Εὐρώπη. Οἱ περισσότερες εἶναι ἀπὸ συνανθρώπους μας ἀπελπισμένους ἀπὸ τὰ χρέη. Ὁ Διάβολος προσπαθεῖ νὰ μᾶς ρίξει σὲ ἀπόγνωση ὅτι ὅλα χάθηκαν. Ὅτι ἐξευτελιστήκαμε, ὅτι ἀποτύχαμε οἰκτρὰ καὶ δὲν μένει τίποτε ἄλλο πᾶρὰ μόνον ἡ αὐτοκτονία. Δὲν ἐθελουφλοῦμε. Ναι, πτώχευσαν τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴ γύρισαν δεκαετίες πίσω. Ναι, τὸ μέλλον τῶν παιδιῶν μας εἶναι ζοφερὸ καὶ ἐντελὸς ἀβέβαιο. Καὶ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ αἰσθάνεται ἐπιτυχημένος, ὅταν γύρω του «τὸ πᾶν ἀπώλετο». Ὅμως, ὅσο ζοφερὸς κι' ἂν εἶναι οἱ στιγμὲς ποῦ ζοῦμε, πάντα ὑπάρχει ἐλπίδα. Μὴν ξεχνάτε ὅτι καὶ οἱ ἰθύνοντες καὶ οἱ δανειστὲς συνεργάτες τοὺς λογαριάζουν χωρὶς τὸν ξενοδόχο, ὁ ὁποῖος σὲ κάθε περίπτωση εἶναι ὁ Θεός. Κάθε Ἔθνος ἔχει τὸ δικὸ του λογαριασμὸ μὲ τὸ Θεὸ καὶ ἡ Θεία Δικαιοσύνη οὔτε ἐμπαίζεται οὔτε δωροδοκεῖται. Ἡ Ἑλλάδα, ἡ πάντοτε ἀδικημένη ἀπὸ τοὺς ἰσχυροὺς τῆς Γῆς, οὔτε θὰ καταστραφεῖ, οὔτε θὰ χαθεῖ. «Εἰ ὁ Θεὸς μεθ' ἡμῶν, οὐδεὶς καθ' ἡμῶν». Ἡ Ἑλλάδα μας κι' ἄλλοτε ἔζησε μέρες φτώχειας καὶ κοινωνικῆς ἐξαθλίωσης καὶ ἐπέζησε, διότι εἴχαμε πίστη στὸν Θεό, ἠθικὲς ἀξίες, κοινωνικὴ συνοχή καὶ τὸ ἀγωνιστικὸ πνεῦμα τοῦ Ἑλληνα. Οἱ δύσκολες συνθήκες, ἀντὶ νὰ μᾶς καταβάλουν πρέπει νὰ μᾶς ἀφυπνίσουν. Πρέπει νὰ γινόμαστε πῖδ ὑπεύθυνοι καὶ πῖδ ἀποφασιστικοί, νὰ ξυπνάμε ἀπὸ τὸ λήθαργό τῆς καθημερινό-

τητας, νὰ κοιτᾶμε πλατύτερα καὶ ἀθεντικότερα τὴ ζωὴ, νὰ διορθωνόμαστε καὶ νὰ μετανοοῦμε, νὰ προσευχόμαστε καὶ νὰ ζητᾶμε ἀπὸ τὸ Θεὸ νὰ σκεπάζει μὲ τὴ χάρι Του καὶ ἐμᾶς καὶ τὸ Ἔθνος μας. **Ἡ προσευχὴ καὶ ἡ μετάνοια τῶν πολλῶν, ΑΛΛΑΖΟΥΝ ΤΗΝ ΤΥΧΗ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ.** Καὶ αὐτὸ ἡ Ἱστορία τὸ ἔχει ἀποδείξει.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ

Τί εἶναι φιlanθρωπία. Νὰ ἀγαπᾶς τὸν ἄνθρωπο καὶ νὰ σέβεσαι τὴν ἀξιοπρέπιά του. Φιλανθρωπία καὶ περιφρόνηση δὲν συμβαδίζουν. Ὅπως φιlanθρωπία καὶ προβολή. Αὐτὸ πρέπει ιδιαίτερα νὰ τὸ προσέχουν οἱ Χριστιανοί. Ἐκδηλώνοντας ἀγάπη πρὸς τὸν φτωχὸ ἀδελφὸ, ἀναπτύξεις προσωπικὴ σχέση, ἢ ὅποια συνήθως διαρκεῖ. Ἡ ψυχὴ τοῦ φιlanθρώπου εἶναι γεμάτη ἀγάπη. Προσφέρει ὅ,τι ἔχει, μόνος του, δίχως προβολὴ καὶ δίχως κρυφὲς ἐπιδιώξεις. Δὲν δέχεται ὁ ἀδελφὸς του νὰ γίνῃ συνεργάτης του, οὔτε νὰ ἐξαρθηθεῖ ἀπὸ αὐτόν. Δίνει καὶ ξεχνάει. Δίνει καὶ δὲν περμιμένει. Δίνει καὶ ἀπομακρύνεται διακριτικὰ ἀπὸ τὸν ἐλεηθέντα ἀδελφὸ. Εἶναι βιαστικὸς καὶ δὲν κάθεται νὰ ἀκούσει εὐχαριστίες, οἱ ὁποῖες δὲν τὸν ἐνδι-

αφέρουν. Νιώθει ἄβολα νὰ βλέπει τὸν ἀδελφὸ του νὰ αισθάνεται ὑποχρεωμένος ἀπέναντί του. Αὐτονομία, θὰ ἔλεγε κάποιος ὅτι εἶναι ὅλα αὐτά, ἀλλὰ δυστυχῶς τὰ αὐτονομία πολλές φορὲς δὲν τηροῦνται. Ἡ φιlanθρωπία εἶναι ἀρετὴ, ποὺ πρέπει, ὅλοι οἱ χριστιανοὶ νὰ ἀποκτήσουν. Δίχως αὐτή, ἡ πόρτα τοῦ παραδείσου δὲν πρόκειται νὰ ἀνοίξει. Ὅσοι τὴν ἔχουν ξεχάσει, θὰ μείνουν ἀπ' ἔξω. Καὶ μὴν ξεχνᾶμε ἡ φιlanθρωπία δὲν τὴν θυμώμαστε μόνον τὰ Χριστούγεννα καὶ τὸ Πάσχα. Ἡ φιlanθρωπία εἶναι γιὰ κάθε ὥρα, γιὰ κάθε ἡμέρα γιὰ ὅλο τὸ χρόνο.

ΕΥΧΟΜΑΣΤΕ

**Ὁ τεχθεὶς Βασιλεὺς
νὰ χαρίζει φωτισμό,
δύναμη, εὐλογία
μαζὶ δὲ
καὶ ἓνα χαρούμενο
καὶ ἐλπιδοφόρο
2012**

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ

Παρασκευὴ 6 Ἰανουαρίου

Ὁρθρος - Λειτουργία 7.30 - 10.30 π.μ.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ

Κάθε Κυριακὴ

Ὁρθρος - Λειτουργία 7.30 - 10.15 π.μ.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ

Κάθε ἡμέρα ἀνοικτὰ
Ἐκτὸς

1.00 - 4.00 τὸ μεσημέρι κλειστὰ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ

καὶ προσκύνησις Τεμαχίου
Ἁγίου Λειψάνου

Κάθε Τετάρτη στίς 4.30 μ.μ.

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ - Μηνιαῖο Ἐνημερωτικὸ Δελτίο

Ἰδιοκτητὴς: Ἀδελφότης Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς «Ὁ Ἅγιος Ραφαὴλ»

Ἔδρα: Ἄνω Σοῦλι Μαραθῶνος, Ἱστοσελίδα: www.agiosrafael.gr

Ἐκδότης-Διτὴς: π. Ραφαὴλ Ἀλιπαριμάκης, τηλ. 22940-61151 καὶ 6979835185,
e-mail: p.rafael@agiosrafael.gr - Ἐπιστολές, ἐμβάσματα ἢ προαιρετικὲς
συνδρομὲς ἀποστέλλονται εἰς δ/ση: π. Ραφαὴλ, Τ.Θ. 7, Τ.Κ. 19007 Μαραθῶνα.